

[Første næstformand.]

meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om udflytning af statsinstitutioner m. v.

De af folketinget valgte statsrevisorer har afgivet beretning angående udgiftsudviklingen på statens personalekonti i årene 1961-62 til 1969-70. Eksemplarer vil blive omdelt.

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Herved tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om forskningsråd og Planlægningsrådet for Forskningen.

Lov nr. 206 af 31. maj 1968 om forskningsråd indebar en væsentlig nyordning på forsknings- og fondsbevillingernes område, og man søgte ved loven at styrke samarbejdet mellem aktivt arbejdende forskere, administration og bevilgende myndigheder. De 5 forskningsråd og Forskningsrådenes Centraludvalg overtog opgaver, der hidtil var varetaget af Statens almindelige Videnskabsfond og visse kommissioner under Statens teknisk-videnskabelige Fond, men fik herudover et længe savnet officielt mandat til at virke som rådgivende instans for administrative og bevilgende myndigheder og til at tage selvstændigt initiativ. Ved samling af disse beføjelser ville man sikre en samordning af forskningsvirksomheden inden for hvert råds område, således at man herved kunne give den nødvendige baggrund for en vurdering af, hvorledes og i hvilket omfang den offentlige forskning og den offentlige støtte til privat forskning burde sættes ind, også under hensyn til behovet hos forskningens brugere.

Forud herfor havde man med virkning fra 1. oktober 1965 etableret Forskningsens Fællesudvalg (FFU), hvis hovedopgave har været at rådgive regering og folketing i forskningsanliggender ud fra almene synspunkter. Oprettelsen skete efter indstilling

fra universitetsadministrationsudvalget af 1962, der i sin første betænkning fra august 1964 pegede på behovet for et organ, der dels kunne sikre den mest hensigtsmæssige udnyttelse af de til forskningsformål afsatte midler, dels kunne afgive indstilling om størrelsen af og vækstraten for de samlede årlige statsbevillinger til forskning efter overvejelser af forskningens behov set under en helhedssynsvinkel.

Under hensyn til, at man med 1968-loven så væsentligt ændrede organisationsstrukturen for dansk forskning, anså man det for nødvendigt, at der i loven blev indsat en bestemmelse, hvorefter forslag om revision af loven skulle fremsættes for folketinget senest i folketingsåret 1971-72. En lignende bestemmelse er indeholdt i loven om Rask-Ørsted Fondet.

Det er min opfattelse, at den i 1968 etablerede struktur stort set har fungeret tilfredsstillende, og at de forventninger, man dengang stillede til rådernes virksomhed, under de givne vilkår i alt væsentligt er indfriet. Det er på den anden side helt naturligt, at en 3-årig indkøringsperiode har virket inspirerende for tanker om yderligere effektivisering af organisationsstrukturen og har bragt afklaring med hensyn til nogle af de tvivlsspørgsmål, der opstod i forbindelse med behandlingen af forslaget til 1968-loven.

Det nu foreliggende lovforslag, om hvis tilblivelseshistorie jeg tillader mig at henviser til bemærkningerne, er et resultat af meget grundige overvejelser og betegner endnu et skridt i retning af den koncentration, der er så afgørende for en aktivisering, en bedre koordination og en samlet vurdering af den danske forskningsindsats. De væsentligste ændringer ligger i forslaget om oprettelse af et Planlægningsråd for Forskningen og om integration af Rask-Ørsted Fondets virksomhed med det af loven omfattede område.

Planlægningsrådet for Forskningen, der dels skal fortsætte FFUs virksomhed, dels til en vis grad skal overtage de til Forsk-